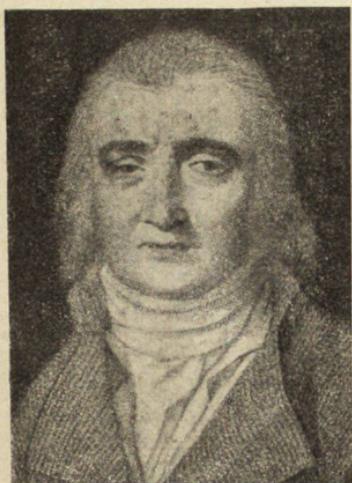

ластъта на комическата опера, въ чиято история той заема едно видно място. Нѣкои отъ неговите комически опери се играятъ и до сега въ Франция. Съ своето творчество Г. оказа силно влияние върху по-

Андре Гретри

нататъшното развитие на комическата французска опера (Буалдио, Адамъ и Оберъ). Освенъ оперна музика, той е писалъ и църковна — мотети и единъ реквиемъ, още нѣколко симфонии, квартети, клавирни сонати, дивертисменти и др. Г. е известенъ, сѫщо, и като писателъ. Въ книгата си „*Mémoires ou Essais sur la musique*“ излага и своите разбиранія за сѫщността на драматическата музика, не различаващи се сѫществено отъ тия на Глукъ.

Гречаниновъ, Александъръ Тихоновичъ, талантливъ руски композиторъ, род. 25 окт. 1864 год., ученикъ на Сафоновъ по пиано и на Римски-Корсаковъ по композиция, писалъ — пѣсни, пиеци за пиано и цигулка, камерна музика, хорове, операта „Добриња Никитичъ“, както и църковна музика и др.

Григорий, Велики — (римски) папа отъ 590 до 604 г., има голъмо име въ историята на музиката за това, че въ негово време бѣ установенъ

реда на и до сега употребяваното въ католическата църква ритуално пѣніе, което носи и неговото име „Григорианско пѣніе“. Нему се приписва участие въ подобрението на това пѣніе, и даже компониране на пѣснопѣнія, въвеждането на буквеното наименование на тоноветъ, възъването на 4 plagали тона къмъ автентичните и пр.—нѣща, които се оспорватъ отъ сериозните историци; но установяването формата и реда на музикалните части на литургията, послужило за основа на развитието и процъвътаването, следъ това, на църковната музика, и въвеждането въ „Григориански антифонаръ“ на нови (не отъ него съставени) мелодии — сѫ общопризнати заслуги на Г.

Григорианско пѣніе — *Cantus Gregorianus*, или *cantus choralis* — носяще името на папа Григорий велики, подобрено хорално пѣніе, при което мелодията на хора е била изпълнявана унисоново отъ единъ или отъ нѣколко еднакви гласа, промѣнливо, сѫщо и отъ хора, въ еднаквотрайни ноти, като е била придружавана и отъ други гласове, пѣящи въ кварти, квинти и октави. Г. п. е легналъ въ основата на сегашното хорално пѣніе.

Григъ, Едвардъ Хагерупъ — *Grieg, Edward Hagerup* — виденъ норвежки композиторъ, род. 15 юни 1843 въ Бергенъ (Норвегия), умр. 4 септ. 1907 с. т., майката — една отлична пианистка, е първата негова учителка по пиано и пѣніе. По съвета на бележития цигуларь Оле Буль, който 1858 посетилъ Бергенъ и оценилъ творческия даръ на детето, Г. бива изпратенъ да учи въ Лайпцигската консерватория, дето Мюшелестъ, Рихтеръ, Хауптманъ и Райнеке сѫ били негови учители. Съ малки прекъждания, по болезнени причини, той остава въ консерваторията четири години, дето достига до едно голѣмо съвършенство като пианистъ. 1868 се връща въ Копенхагенъ и завръзва познанство съ Хартманъ и Гаде.

Особеността на неговото творчество се оформява, обаче, през времето на една къса дружба съ единъ високодаровитъ, но рано загиналъ норвежки композиторъ — Риккардъ Нордракъ, който му разкрива красотите на норвежката народна музика, и съ това го отправя къмъ